

Sygn. akt: I C 2038/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Dobrawa Michałowska
Protokolant:	Protokolant sądowy Marta Tracz

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016 r.

sprawy z powództwa (...)we W.

przeciwko M. L.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. przyznać adwokatowi A. W. kwotę 2952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu,

III. obciążyć powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nysie kwotą 2952 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote).

Sygn. akt I C 2038/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 grudnia 2014 r. powód (...)z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. L. kwoty 34.865,47 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o orzeczenie o kosztach procesu według norm i zasad prawem przepisanych.

W odpowiedzi na pozew w dniu 21 maja 2015 r. pozwana zgłosiła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powoda.

W odpowiedzi na powyższe pismo powódka pismem z dnia 9 czerwca 2015 r. wskazała, że podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia jest bezzasadny albowiem wierzyciel pierwotny podjął skuteczne działania skutkujące przerwaniem biegu przedawnienia.

W pismach procesowych z dnia 23 lipca 2015 r. pozwana podtrzymała zgłoszony zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem. Pozwana wskazała, iż z uwagi na złożenie przez nieuprawniony podmiot wniosku o nadanie klauzuli wykonalności została ona nadana na podmiot niebędący w tym dniu wierzycielem w stosunku do pozwanej M. L. i w związku z tym przedmiotowa czynność nie przerwała biegu przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2008 r. pozwana zawarła z Bankiem (...) S.A. z/s we W. umowę o kredyt gotówkowy numer (...) na kwotę 25.000,00 zł - zobowiązując się tym samym do zawrotu określonej kwoty w 72 miesięcznych ratach.

W dniu 17 listopada 2010 r. Bank (...) S.A. z/s we W. wystawił przeciwko M. B. Tytuł Egzekucyjny.

W dniu 21 czerwca 2012 r. (...)z siedzibą w W. nabyła od Banku (...) S.A. z/s we W. wierzytelność wobec dłużnika, to jest pozwanej M. L. wynikającej z zawartej w dniu 30 maja 2008 r. umowy kredytowej - o numerze (...)

Wnioskiem z dnia 16 sierpnia 2012 r. Bank (...) S.A. z/s we W. wniósł o nadanie klauzuli wykonalności w/w B. Tytułowi Egzekucyjnemu

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Nysie, w sprawie o sygn. akt I(...)na skutek wniosku Banku (...) S.A. z/s we W. nadał klauzulę wykonalności w/w B. Tytułowi Egzekucyjnemu przeciwko M. L. z tytułu umowy o kredyt gotówkowy zawartej w dniu 30 maja 2008 r. - numer (...).

Pismem z dnia 20 października 2012 r. Bank (...) S.A. z/s we W. zawiadomił pozwaną o dokonaniu przelewu przysługującej mu wierzytelności względem pozwanej na rzecz powoda

dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowy FS i ewidencji analitycznej z dnia 16 grudnia 2014 r. k. 6, z B. Tytułu Egzekucyjnego k. 31, z umowy sprzedaży wierzytelności k. 12, z wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 13, z umowy o kredyt gotówkowy k. 49-51, z wniosku (...) (...) S.A. k. 52, z postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności (sygn. akt I(...)), z pisma z dnia 30 października 2012 r. k. 33, z przesłuchania pozwanej M. L. k. 34.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd stan faktyczny sprawy ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, przedłożonych przez powoda, które odznaczają się walorem pełnej mocy dowodowej. Sąd zgodnie ze wskazaniem strony powodowej, nie kontestowanym przez powoda mimo stosowanego wezwania Sądu z dnia 4 marca 2016 r., ustalił, iż powód w dniu 21 czerwca 2012 r. nabył od pierwotnego wierzyciela wierzytelność dochodzoną pozwem.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie budzi wątpliwości, że pozwaną z Bankiem (...) S.A. z/s we W. łączyła umowa z dnia 30 maja 2008 r. (numer (...)) - o kredyt gotówkowy.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - 3 lata.

Nie ulega wątpliwości, że udzielanie pożyczek i kredytów mieści się w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez banki, dlatego termin przedawnienia roszczeń banków wynikających z tego rodzaju umów wynosi 3 lata.

Odnosnie terminu, od którego zaczyna biec przedawnienie należy odwołać się do art. 120 § 1 zd. 1 k.c., w myśl którego bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Czyli od dnia, w którym minął termin płatności roszczenia. W judykaturze ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym, w przypadku umów pożyczki/kredytu poszczególne raty przedawniają się po upływie trzech lat licząc od dnia, w którym rata powinna zostać spłacona zgodnie z zawartą umową, w związku z czym okres przedawnienia biegnie tu oddzielnie w stosunku do każdej z rat. Natomiast w przypadku wypowiedzenia umowy przez kredytodawcę, np. w związku z nie spłacaniem zobowiązania, całość zobowiązania staje się wymagalna z datą rozwiązania umowy pożyczki/kredytu.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, mając na uwadze datę wytoczenia przedmiotowego powództwa - 29 grudnia 2014 r. oraz datę wystawienia (...)17 listopada 2010 r. - Sąd przyjął, iż w tym dniu wierzytelność

przysługująca Bankowi (...) S.A. z/s we W. względem pozwanej z tytułu zawartej w dniu 30 maja 2008 r. umowy o kredyt gotówkowy numer (...) była wymagalna. Zatem podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia należy uznać za zasadny.

W związku z przedawnieniem roszczenia głównego, przedawnieniu uległo zatem także roszczenie o odsetki. Należy bowiem podkreślić, że odsetki stanowią świadczenie pieniężne uboczne dłużnika, o charakterze okresowym w rozumieniu art. 118 k.c. Najczęściej są liczone w stosunku rocznym procentowo do świadczenia głównego. Termin trzyletni przedawnienia roszczenia o odsetki jest niezależny od tego, czy roszczenie główne jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, czy takim nie jest, jednak roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego – tak Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 roku, w sprawie o sygn. akt III CZP 42/04.

Nadto wskazać należy, iż nie zasługują na aprobatę argumenty podniesione przez powoda o zaistnieniu skutecznej podstawy warunkującej przerwanie biegu terminu przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem.

Godzi się zaakcentować, iż artykuł 123 § 1 punkt 1 k.c. stanowi, że bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Do przerwania biegu przedawnienia nie wystarczy identyczność wierzytelności; niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których lub przeciwko którym dana czynność, obiektywnie zdalna do przerwania przedawnienia, została dokonana.

Skuteczne złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu jest czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia i dlatego, zgodnie z powołanym przepisem, przerywa bieg przedawnienia.

Przerwanie przedawnienia następuje jednak, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione. Tak więc z istoty tej instytucji wynika, że przerwanie następuje w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela; dotyczy tego roszczenia, które jest zabezpieczone, dochodzone, ustalone lub egzekwowane, jest skuteczne przeciwko osobie, wobec której kieruje się czynność i z korzyścią na rzecz osoby dokonującej czynności.

Jak to już zostało podkreślone czynnością przerywającą bieg przedawnienia przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia jest wniosek wierzyciela o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności- tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 stycznia 2004 r., w sprawie o sygn. akt III CZP 101/03, OSNC 2005.

Wniosek uprawnionego wierzyciela o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności o wywołuje zatem skutek w postaci przerwy biegu przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym tylko wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela, wskazanego w tytule egzekucyjnym i na którego rzecz temu tytułowi została nadana klauzula wykonalność i któremu ta wierzytelność przysługuje w dacie złożenia wniosku.

W tym miejscu zaakcentować należy, iż w dniu 16 sierpnia 2012 r., to jest w dacie złożenia przez Bank (...) S.A. z/s we W. wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (...) Bank nie był już wierzycielem pozwanej M. L. albowiem w dniu 21 czerwca 2012 r. (...)z siedzibą w W. nabyła od Banku wierzytelność wobec pozwanej M. L. wynikającej z zawartej w dniu 30 maja 2008 r. umowy kredytowej o numerze (...).

Wobec powyższego nie sposób uznać, iż złożony w dniu 16 sierpnia 2012 r. wniosek przez byłego wierzyciela – Cedenta - o nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności był czynnością przerywającą bieg przedawnienia przedsięwziętą w celu zaspokojenia roszczenia.

Tym samym, w ocenie Sądu zastały układ faktyczny nie pozwolił na konstatację, iż ustalony na dzień 17 listopada 2010 r. początek biegu terminu przedawnienia roszczenia powoda dochodzonego pozwem uległ skutecznemu przerwaniu w rozumieniu dyspozycji zawartej w treści przepisu art. 123 § 1 punkt 1 k.c.

W tym stanie sprawy, uznając, iż roszczenie powoda, główne i o odsetki, względem pozwanej M. L. wynikające z przedmiotowej umowy, uległo przedawnieniu, Sąd powództwo oddalił.

Orzeczenie o kosztach procesu zostało wydane w oparciu o dyspozycję zawartą w art. 98 § 1 k.p.c.